

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Hjælp Gud, at jeg nu kunne

[61v]

Om Christi pine oc Død.

I. Hielp Gud at ieg nu kunde.

Hielp Gud at ieg nu kunde/
Prise dig aff hiertens grunde/
Guddommelig ære din.
Saa gladelig begynde vil/
om dine ord at siunge/
Herre Gud hielp mig der til.

Hielp Gud at ieg nu kunde/
Du edele | skaber min/
Prise dig aff hiertens grunde/
Guddommelig ære din.
Saa gladelig begynde vil/
om dine ord at siunge/
Herre Gud hielp mig der til.

Euindelige dine ord bliffue/
Som Esaias Prophet/
J sin Bog monne scriffue/
Før skulle forgaa all Slect/

Himmel oc alt det Gud haffuer giort/
Skulle det end slet fordærffuis/
Aldrig rygger Gud sit ord.

Jesus kom hid til Verden/
Hand vaar Guds ord det bold/
Giorde huer Mand stor velgierning/
Dog bleff hand ynckelige sold
Aff Juda/ som vaar hans egen mand/
Bleff hand forraad til døde/
Jesus den meenløse Lam.

62v

|Da Jesus haffde ædit
Met sine det Paaske Lam/
De skulde hannem ey forgæde/
Tog Brødet i sin haand/
Æder (sagde hand) mit Legeme det er/
Som skal for eder giffuis/
Betale for eders Synder.

Hand monne dem ocsaa skencke/
J Vin sit rosens Blod/
Hans død der met at betencke/
At hand vaar oss saa god/
Huo verdelige æder aff dette Brød/
Oc dricker denne Skaale/
Aldrig bliffuer hand død.

Jesus tode deris Føder/
Dog hand vaar deris Herre/
Saa skulle i hinanden giøre/
(Sagde hand) det er min lære.
At i skulle haffue hinanden kier/
Der paa skal mand det kende/
At i mit Folck ere.

Christus i Vrtegaarden/
D i l l i m i l l i m i l l i

Der hand sin Bøn haffde giort/
De komme met Hellebaarder/
Oc ledde hannem bunden bort/

For Dommeren som vaar den tid/
|Hudstrugen oc met Torn kronit/
Bleff saa fordømt til døde.

Høyt paa Kaarssit ophengdis/
Denne høybaarne Første/
Effter oss hannem saare forlengdis/
Thi sagde hand/ mig tørster/
Det vaar effter vor salighed/
Aff Maria vaar fødder/
Guds Søn i euighed.

Hand bøyede ned sit hoffuit/
Och saa sin Aand opgaff/
Som Johannes haffuer vidnit/
Der nest bleff tagen aff
Kaarssit/ oc bleff i Graffuen lagt/
Oc Tredie dag opstanden/
Som hand tilforn haffde sagt.

Sine Disciple da lærde
Jesus at forkynde
Hans ord omkring all Verden/
Huo sig vil omuende
Fra Synd/ oc tro oc bliffue døbt/
Hand skal euindelige leffue/
Det haffuer hannem Christus kiøbt.

Lucas hand monne scriffue/
Om Christi Himmelfart/
Dog vil hand hoss oss bliffue/
|Altid som hand haffuer sagt/
Det er alt met sit Guddoms ord/

— 1 1 . 1 . 1 /

63r

63v

Der kand ingen mod stride/
Ey gantske Helffuedis port.

En trøstere hand oss sende/
Som er den Hellig Aand/
Sandhed skal hand oss kiende/
Oc styrcke oss i modgang/
Den samme ville wi kalde paa/
Hand vil oss ey forlade/
Men trolige met oss staa.

Lader oss for Herskab bede/
Gud Fader inderlig/
Enddog wi aff dem lide
Vold wret oc wfred/
At Gud vil giffue dem sin naad/
Haffuer Christi Martyr siungit/
Der hand i Fengsel sad.